

עיתון זה תמך במלחמת-השיחרור של ביאפרה מאז יומה הראשון. סיעתנו בכנסת הייתה הראשונה שהעלתה את מצוקת ביאפרה על סדר-יומו של בית-הנבחרים. מילאנו תפקיד מרכזי בהקמת ההעד הצבורי ששלח עזרה לביאפרה, ועודדנו את אייבי נתן במיבצע-היחיד שלו.

בשבילנו לא היתה נפילת ביאפרה עוד ידיעה עיתונאית. היה זה שיברון-לב. בכל זאת — ואולי בגלל זאת — דוחה אותנו התישפוכת הכי לית של דמעות-תנין, באותם חוגים ועיתונים שלא נקפו אצבע כאשר עוד אפשר היה לעזור.

תפקידנו היום הוא לנתח באופן הגיוני את הסיבות למפלת ביאפרה — ולא לפתוח ביללה היסטורית, ברוח „זה יכול לקרות לנו!“

צריכים להיזהר מהשחאות. בעיקר פסולה ההשחאה בין הטרגדיה של ביאפרה, עם כל מוראותיה, לשואה היהודית בימי הנאצים. הנאצים התנפלו ללא סיבה על מיעוט חסר-אונים, שלא יכול היה להילחם, והשמירו אותו.

פרשה ביאפרה היתה שונה לגמרי. הביאפרים הכריזו מלחמת-שיחרור, ביוזמתם הם לחמו כאריות. הם נוצחו בקרב. ההשוואה בין שתי הפרשות היא פגיעה בשתייהן, וסילוף שתייהן. פסולה מעיקרה גם ההשוואה, האהובה על אבא אבן, בין מצב ביאפרה בסוף מאי 1967, כשהכריזה על עצמאותה, ובין מצבנו באותם ימים קשים.

קל להגיד: „זה היה קורה לנו, אילו...“

אין כאן שום „אילו“. במאי 1967 היתה לנו עליונות צבאית מוחלטת, מוחצת, על כל צבאות ערב. מה שקרה לביאפרה לא יכול היה לקרות לנו, ולא יכול לקרות לנו גם מחר ומחרתיים.

איני יודע מהו התענוג שמפיקים עיתונאים ופוליטיקאים מהעמדת עצמנו כמיסכנים ואומללים, כשהמצב הוא הפוך. את מי רוצים להפחיד? ולשם מה?

שתי מלחמות-שיחרור

ההשוואה האמיתית, המשמעותית, היא בין מלחמת-השיחרור של ביאפרה ובין מלחמת-השיחרור שלנו, משנת 1948. השחאה זו מעלה מייד את ההבדלים הגדולים.

צבא ביאפרה: מדוע הם הפסידו?

חוק מבריטניה. ארצות-הברית, ברית-המועצות וצרפת תמכו בנו שלושתן, גם בזירה המדינית וגם בנושק. ביאפרה נכנסה למלחמה ללא בעלי-ברית משיים, בעוד ארצות-הברית, ברית-המועצות, בריטניה וכמעט כל שכנותיה תומכות בניגריה.

אולי זהו אחד הלקחים של ביאפרה, החשובים גם בשבילנו: עד כמה מסוכן לעמוד במלחמה כאשר „כל העולם נגדנו“ — בלי בעלי-ברית המוכנים והמסוגלים לספק כסף ונשק.

חשיבות האהדה

ייתכן כי את המפלה האמיתית נחלה ביאפרה במאבק על אהדת העולם. ביאפרה לא הצליחה לרכוש אהדה כללית, כמונו ב-1948. להיפך, מרבית העולם התנגדה לה.

התנגדות זו לא היתה רק צינית, בגלל אינטרסים שפלים. מובן שהאינטרסים מילאו תפקיד חשוב בשני הצדדים. צרפת, דרום-אפריקה, פורטוגל ורוסיה תמכו בביאפרה בגלל אינטרסים, כשם שבריטניה וברית-המועצות תמכו בניגריה.

השאלה הגדולה, שהטרידה את בעלי הרצון הטוב בעולם, ושקבעה את עמדת מדינות אפריקה, היתה זאת: האם מותר לתת יד לפרישה של שבט ממדינה אפריקאית קיימת, ובכך לתת דחיפה לשבירת כל מדינות אפריקה ול„באלקאניזציה“ של היבשת לעשרות מדינות שבטים קטנות?

לגבינו, בעיתון זה, היתה התשובה ברורה: ל-12 מיליון נפש הזכות לעצמאות לאומית, אם הם רוצים בכך ולוחמים על כך. אולם עמי אפריקה, ורבים מבין האנשים הטובים בעולם, לא קיבלה עמדה זו. כישלונה האמיתי של ביאפרה היה בכך שלא הצליחה לשכנע את העולם, ובעיקר את עמי אפריקה עצמה.

גם בכך יש לקח עבורנו: מי שמפסיד את אהדת העולם מפסיד דבר חשוב מאוד. הוא מפסיד את התמיכה המוסרית, הדוחפת ממשלות לנקוט עמדות חדשות, ואף לספק נשק.

העולם הזה לא פירסם כל מה שידוע לו על פרשת ביאפרה. רה. ישראל עזרה יותר מכפי שידוע ברבים. אולם בחשבון הכולל, לא עמדה ישראל במיבחן. עשינו משהו, אבל לא עשינו די. מאיתנו, עם ניצולי השואה, אפשר היה לדרוש יותר, הרבה יותר.

א. י. ג. י. ג. י. ג.

ייעוץ מקצועי חינוך

את לא זקוקה לסרבל כזה. אם ברצונך לצבוע את דירתך במו ידיך או בעזרת צבעי מומחה, מחלקת הייעוץ המקצועי של טמבור תבוא לעזרתך, בכל הקשור לבעיות צביעה וצבעים, כמויות וסוגים, תאום גוונים וצבעים לסוגי משטחים שונים.

פני בגלויה אל טמבור, ת.ד. 507 ת"א, או 668 חיפה ותקבלי ייעוץ מקצועי חינוך

טמבור ט

איריס אינטיים ספריי

חיחד לכל אשה לשימוש אינטימי יומיומי

להשיג בכל הפרופוריות המובחרות

פרסום הסברה